

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Nærmer kun eder, spot, jammer og nød

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Nærmer kun eder, spot, jammer og nød", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg.* - 1953, 1951-56, s. 203.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid102121/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

Paa GUD du kand frimodig altid bygge,
En christen i en salig tilstand staer,
I hvor det gaer ::

8. Op op, min aand, i haab og troe
Saa syd en GUD dig plat at overgive,
Gak ind, min siel, og nyd den syde roe,
Din JEsus skal din trang saa let fordrive,
Med al din nød dig i hans arme kast,
Hand holder fast ::

Nr. 203.

Nærmer kun eder, spot, jammer og nød,
Kommer tillige
Mod os at krie,
Her er GUDs tempel og himlenes rige.
Mægtig at tage mod blodige stød.
Nærmer kun eder, spot, jammer og nød.

407

2. Elskende siele er altting en lyst,
Giftigste buc,
Hedreste lue
Kand dem fra striden ey skrekke og true,
Himlen de bære i hiertc og bryst.
Elskende siele er altting en lyst.

3. Haabet hun triner i sikkerste spor,
Midt i sin myye
Har hun et øye
Altid paa kronen, som staaer i det høye.

Nr. 203. *Idem?* Varianten fra en håndskrevet form bliver meddeelt i et tillæg.

7. 6; *i hvor*] hverdan end. — 8. 2; *plat*] fuldt ud. — 8. 4; *træng*] trængsel. — 8. 5-6,
der i originalen lyder: Die sorg' und last wirf' nur getrost und könig. Allein auf
ihr, har ihet en stærre tynde, stærig ved den hedyndingsfulde tilfejelse: Hand hol-
der fest.

Nr. 203. Overmittelte. Näher! auch immer, schmerz, mangel und schmach, J. A.
Röhl, Schr. s. 338. Gengivelsen er til dels ret fri. — 1, 2; *tillige* sammen. — 1, 5;
mægtig *af* i stand til at. — 2, 2; *giftigste buc!* buc, som udskyder forgiftede pile.
— §. 2-4; Job. Ab. 2. 10; 3. 11.

Skul hun da ilde, da veed hun hvorfor.
Haabet hun triner i sikkersle spor.

4. Ach det kand gjøre os sielen saa sund,
Trusel og vrede
Er kun en hede,
Hvor vi verden af sindet udsvede,
At det kand læges i inderste grund.
Ach det kand gjøre os sielen saa sund.

5. Det maa du grundig forlade dig paa,
Naar du skal finde
Taarerne rinde,
Strid og anfægtningerude og inde,
Det er just veyen til himlen at gaae.
Det maa du grundig forlade dig paa.

6. Troe kun din JEsum, saa bliver du stærk,
Bitterste sager,
Skændsel og plager
Endelig liflig som sukkeret smager,
Det er vor HERRES hans berligste verk.
Troe kun din JEsum, saa bliver du stærk.

7. Bange gemyter er alting til last,
Vil GUD dem føre,
Det kund de høre,
Riset dem aldrig en finger maa røre,
Verdens fornøylelse holder dem fast.
Bange gemyter er alting til last.

8. Alt for utidig betenkning er slem,   408
GUDs raad at kiende,

5, 2: skoll skafft I, 7, 1; gemyter] Gemeitter I, 7, 6; gemyetter] Gematter I.

5, 2: *Inde*. — 5, 4: 2. Kor. 7, 5; *ude og inde* som kommer udefra eller rejser sig inde i sjælen. — 5, 5: Ap. 14, 22. — 6, 4: *endelig*, til sidst. — 7, 1: *Ind* byrde. — 7, 3: *det kand de høre*, det kan de gå med (I (det lader sig høre). — 7, 4: *Foran risef er underforstået smere; aldrig en finger* ikke en smere. — 8, 1: *utidig betenkning* at man betunker sig til urekte tid. — 8, 2-4 geopphages af *det* i 1. S. — 8, 2: *Raad* rådskunng, plan.

Derhen sig vendte,
Skiønt man unuelig seer anfang og ende,
Det maa, naar andre forvirres, gaae frem.
Alt for utidig betenkning er stem.

9. Priser den store aviseste GUd,
Naar hand fordrager,
At man os plager,
Da vil hand drive de vigtigste sager,
Alting skal falde saa ønskelig ud!
Priser den store aviseste GUd.

Nr. 204.

Mel. Hvad min GUd vil.

Vor troe kand giennem alle baand
Og moor og klipper traenze,
Hun har Guds almagt selv i haand
Til satans magt at sprengte,
Kand du slet intet? kand du troe?
Saa kand du alting tvinge,
Og al din modstand skal i toe,
Som traad for ilden, springe.

2. Da JEsus ey endnu var sendt,
Vor jammer-stand at bode,
Og før saa klar var giort bekjendt
Hans naades store gode,
Hvad saae man ved Guds folk da ey
Eu maeglig troe at vindre,

Nr. 204. 1037. 1, 7: al] alt I.

8, 3: *derhen sig vendte*] vendte sig derhen, hvor Guds plan krever, rette sig efter den.
— 8, 4: *anfang]* begyndelse. — 8, 5: det må da fremgang (føre til resultat), når andre hverken ved ud eller ind. — 9, 2: *fordrager*] lader sig i. — 9, 4: *drive]* udføre, fremme.

Nr. 203. Oversættelse. Der glaubt bricht durch stahl und stein, N. L. v. Zinsendorf. Salmen findes ikke hos Schr., men i Zinsendorf, Sammlung geist. und lieblicher Lieder, Herrnhuth u. Goeritz 1731, s. 1073. Brorson viser en del tilbed i gengivelsen; særlig er fremhevelsen af de kristnes enhed stærkere hos ham end i originalen: *i troen ret forbindes nær* (3, 3), *enighed i Herren her* (4, 7). — 1, 7: *din modstand]* den modstand, du møder; *i toe]* ill. . . 2, 2: *bode]* ekde bod på. — 2, 5: *hvor*] hvor. — 2, 6: *vinde]* sejre.